

Als je voor een lange tijd op reis gaat, weet je dat er van alles kan gebeuren. Dat weet de bemanning van *Blue Beryl* ook, als ze na een dagtochtje een man in het water zien staan. "Hij houdt iets vast, maar we zien niet goed wat. Pas als we dichterbij komen, zien we een lichaam in het water drijven."

Tekst en foto's YVETTE OEBEN en SANDER DROOG

PAN-PAN, THIS IS BLUE BERYL

'He, kijk daar eens. Daar staat iemand naar ons te zwaaien." We varen met twee dinghy's vanaf Petit Tabac terug naar de ankerplaats. We hebben een heerlijke dag gehad – echt eentje uit het boekje.

Sander en ik zijn – samen met Thomas en twee andere vertrekkers die we kennen van de ankerplaats – op ontdekkingsstocht geweest naar een onbewoond eiland, Petit Tabac. Het is precies zoals je je een onbewoond eiland voorstelt: een wit zandstrand met een rijtje palmbomen. Het schijnt dat hier een deel van de film *Pirates of the Caribbean* is opgenomen.

Vanaf onze ankerplaats in de Tobago Cays kijken we zo tegen het eiland aan. Maar om er te komen moeten we een stukje omvaren in verband met het hoefijzervormige rif. Een tochtje met de dinghy van zo'n twintig minuten leidde ons via een opening in het rif over een speciale *dingy pass*. Achter het rif bevindt zich de open zee.

Op de heenweg stonden er nog flinke golven – gelukkig is de zee iets gekalmeerd als we terugvaren. Eenmaal terug door de dinghy pass bevinden we ons weer in kalmer vaarwater dat wordt beschermd door het rif. Het water is hier overal kristalhelder. Vooral het stukje net voor het rif heeft een bizar helblauwe kleur vanwege de ondiepe zandbodem. Het is hier maar één tot anderhalve meter diep.

Zwaaiende man

En dat is waar we hem voor het eerst zien. Op zo'n vijftig meter afstand staat een man. Hij zwaait. Heel rustig beweegt hij zijn armen op en neer. En als hij doorkrijgt dat wij hem hebben gezien, begint hij te wenken. "Ja, hij zwaait echt naar ons. Misschien moeten we even gaan kijken." Van een afstandje lijkt het alsof hij iets vasthoudt in het water. 'Misschien is hij een duiker of snorkelaar die ons een schildpad of rog wil laten zien,' flitst het door mijn hoofd. Die zitten hier ontzettend veel; het Tobago Cays Marine Park is een soort onderwater dierentuin. Nieuwsgierig sturen we onze dinghy richting de man terwijl ik me focus op wat hij vast heeft. Hoe dichterbij we komen, hoe slechter ik kan inschatten wat het is. Het lijkt niet op een schildpad of een rog. Wat is het dan?

Gruwelijke waarheid

En dan zie ik het ineens. Ik zie haar: lang zwart haar drijft in het water. Huh? Ik volg het haar en zie dat het vastzit in aan een hoofd. En het hoofd aan een lichaam. Het duurt even voordat mijn hersenen deze informatie verwerken. Want ik zie geen gezicht, het gezicht is ondersteboven in het water gekeerd. Dan kijk ik weer naar de man. Nu pas valt het me op dat hij een geel gekleurd reddingsvest aan heeft, over een soort zeilpak. Ook hij heeft lange zwarte haren, zijn huidskleur is getint. Hij ziet eruit als iemand die in deze omgeving woont. Mijn aandacht gaat weer

terug naar de persoon die hij vasthoudt. Die heeft nog niet bewogen en ligt nog steeds met het gezicht in het water. "You have to put her head up! Out of the water!" proberen we nog. Maar het is te laat. Deze persoon leeft niet meer. Ongelofelijk. Het lijkt wel een scène uit een film.

Reddingsoperatie

Dan arriveert ook de tweede dinghy waarmee we naar Petit Tabac waren. Zij hadden de man niet opgemerkt; pas toen wij onze koers verlegden, hadden ze hem ook gespot. "Hij heeft een dode vrouw vast! Hij heeft gewoon een dood persoon bij zich!" is het enige dat ik kan zeggen. "Er ligt hier gewoon een dood iemand in het water." De man in het vest is niet spraakzaam. Wel maakt hij meteen duidelijk dat hij water nodig heeft. Zo snel als we kunnen geven we hem onze waterflessen.

Het dringt tot ons door dat de situatie zeer ernstig is. Wat moeten we doen? Al vrij snel neemt Sander de leiding. We moeten hergroeperen. De twee andere meiden en ik varen terug in de ene dinghy, Sander en Thomas nemen de man mee in onze dinghy. En het lijkt, wat gebeurt er met het lijf? O god, ik hoop niet dat ze het lijf ook in de dinghy tillen. Ik durf bijna niet te kijken. Gelukkig zijn Sander en Thomas zich ervan bewust dat ze het dode lichaam zo min mogelijk moeten aanraken, ook in verband met eventueel politie-onderzoek. Samen verzinnen ze een manier om de vrouw mee te nemen, zonder haar aan boord te tillen. Ze trekken het lichaam aan de zijkant van de dinghy en bevestigen een lijn eraan vast. Zo kan het lichaam in het water blijven terwijl ze het meetrekken.

ONDERWEG

Sander (34) en Yvette (34) vertrokken in augustus 2020 voor een reis om de wereld. Na jaren van klussen en sparen stapten ze aan boord van hun Koopmans 44, *Blue Beryl*. Via de West-Europese kust en de Canarische Eilanden maakten ze de oversteek richting het Caraïbisch gebied. Na Saint Lucia en Martinique belandden ze in het paradijselijke Saint Vincent en de Grenadines. Inmiddels zeilt het stel voor de kust van Bonaire. Volg hun reis via [Polarsteps.com/BlueBerylSailing](https://polarsteps.com/BlueBerylSailing)

Voor anker in de paradijselijke Grenadines.

Blue Beryl spinnakerend op de Atlantische Oceaan, onderweg naar de Carriëb.

Maar waar moeten we naar toe? De Tobago Cays bestaat uit een aantal onbewoonde eilandjes. Er is hier verder niets. Het dichtstbijzijnde bewoonde eiland is Mayreau, ongeveer twee mijl verderop. Die afstand is te groot om met een dinghy te varen, zeker wanneer je een dood persoon aan de zijkant meesleept. We besluiten naar het Lobster-barbecue-eilandje, op het 'hoofdeilandje' van de Tobago Cays, te varen. Hier zit een openluchtrestaurant waar we de avond ervoor nog gezellig met z'n allen heerlijk kreeft hebben gegeten. Ook achten we hier de kans het grootst om *park rangers* te treffen.

Pan-pan

Omdat we ons voor het pleziertochtje naar Petit Tabac op open zee zouden begeven, was er op beide dinghy's een handheld-VHF aan boord. Wat een geluk! Voor het eerst in

zijn leven stuurt Sander een pan-pan uit op kanaal 16. *"Pan-pan, pan-pan, pan-pan. This is Blue Beryl, this is Blue Beryl. We just found two persons right next to dinghy pass in the Tobago Cays. One person is in good condition and one person is dead. We need immediate assistance."* Binnen een minuut komt een aantal dinghy's op ons af. Er liggen tussen de vijftien en twintig zeilboten in de Tobago Cays. Een paar ervan hebben de pan-pan gehoord en komen kijken of ze hulp kunnen bieden. Zo brengt iemand limonade en mueslirepen. Een andere boot bevat een arts die direct medische assistentie kan bieden. Zoals overal zijn er ook een paar ramptoeristen tussen. Die probeert Sander zo goed en kwaad als het gaat op afstand te houden. Vanuit onze damesdinghy zie ik dat er iemand aan het snorkelen – dé toeristische attractie van deze plek – is in de buurt van Sanders boot. Ik hoop maar dat deze

snorkelaar niet te dichtbij komt en de schrik van zijn leven krijgt. Het zicht onder water is hier goed; je kijkt makkelijk zo'n vijftwintig tot dertig meter ver. Gelukkig passeren ze elkaar zonder verdere trauma's.

Drie dagen

De afstand van de plek waar we de man en vrouw vonden naar het strandje, is ongeveer vijfhonderd meter hemelsbreed. Maar omdat de vrouw langszij drijft, is voorzichtigheid geboden en vaart Sander heel langzaam richting het strand. Ondertussen heeft hij zowel zijn GoPro als zijn telefoon aangezet om de situatie te filmen. Uit voorzorg, als bewijs voor de politie. Stukje bij beetje vertelt de man wat er is gebeurd. Wonder boven wonder lijkt hij redelijk fit en in staat om zijn verhaal te vertellen. Hij is een visser uit Tobago. Op woensdagochtend vertrok hij met de vrouw vanuit Tobago om te gaan vissen vlakbij Grenada. Op woensdagavond kapseisde zijn 22-voets bootje door een grote golf. En het is nu zaterdag! Drie dagen lang heeft de man in het water gelegen. Dat is ook te zien aan zijn lichaam. Als hij later zijn reddingsvest en bovenkleding uittrekt, zien we dat zijn huid helemaal wit is uitgeslagen. Zijn handen zijn zo gerimpeld, dat het vel er bijna lijkt af te vallen. De man is erg bezorgd om zijn boot. Het liefst gaat hij direct terug om te zoeken. Dat lijkt ons geen goed plan. Bij het strand aangekomen kan de man zelf van boord stappen. Maar wat te doen met de vrouw? Die kan moeilijk in het water blijven liggen. Daarom sleept Sander haar met de grootste voorzichtigheid aan haar enkels het strand op. Van verschillende omstanders worden handdoeken en dekens aangereikt om het lichaam te bedekken. Er is ook een lijfzak onderweg, afkomstig van het superjacht dat in de Tobago Cays ligt. Het is mooi om te zien hoe adequaat

en liefdevol alle cruisers reageren. Op een ankerplaats sta je er nooit alleen voor.

Ondervraging

Dan arriveert de politie en kustwacht. Hun houding staat loodrecht op die van de cruisers. Je zou verwachten dat er empathie wordt getoond tegenover de man, of dat ze in ieder geval hun meelevens uitspreken voor al het verschrikkelijke dat de man net heeft doorstaan. Maar niets is minder waar. De politie begint meteen met een keiharde ondervraging. Naar de vrouw wordt niet op- of omgekeken. Met negen man sterk staan ze om de man heen die verzwakt op het strand ligt. Langzaam krijgen we door dat deze locatie, hoe prachtig ook, regelmatig wordt misbruikt voor drugshandel. Vanuit het vaste land van Zuid-Amerika wordt drugs getransporteerd naar de eilanden, om vervolgens doorgesluist te worden naar waar dan ook ter wereld. Later horen we van een *local* dat er regelmatig iets misgaat bij een drugstransport; de zee is erg ruw langs de vaste route. Dat zou ook de reden zijn waarom de politie zich er niet aan waagt om daar te posten. Heel soms gaat het dusdanig mis dat de pakketten cocaïne gewoon aanspoelen op de stranden. We vermoeden dat de autoriteiten deze man en vrouw verdenken van drugshandel. Na een uur van harde ondervraging neemt de politie de man mee naar het hoofdeiland Saint Vincent. De volgende dag komt de politie nog een keer langszij om een officiële verklaring op te nemen. Ze zijn ook geïnteresseerd in de video's die Sander maakte, waarop de man zijn verklaring geeft, maar laten verder niet veel los. Het enige dat ze loslaten is dat de man in quarantaine zit en het goed maakt. Of de man nu een visser was of toch een *drugs trafficker* – het echte verhaal zullen we nooit te weten komen. En eigenlijk maakt het ook niet uit. Er is een mensenleven gered en dat is het belangrijkste. [📄](#)

▼ De pan-pan wordt uitgestuurd vanuit de dinghy.
 Eenmaal op het strand wordt de drenkeling stevig ondervraagd. ►
 Een still uit de video die we maakten met de GoPro. ►►

